

gjøre de fri Fattigtasjer saa frugtbringende og saa frugtbare som muligt og skaffe saa Meget til dem som muligt. Det forekommer mig ikke, at der er den fjerneste Anledning til Andet, end at Hundeafgiften i Kjøbstæderne ogsaa bør henlægges til de Fattiges Kasse. Det er det Første jeg vil henstille til det ærede Udvalg og den ærede Minister. — Hvad dernæst Frederiksberg angaar, maa jeg tilstaa, at skjøndt jeg selv boer paa Frederiksberg, veed jeg ikke med Bestemthed om der er en Fattiges Kasse, men da Frederiksberg ikke hører med til Kjøbenhavn eller i alt Fald ikke hørte med dertil i 1856, da Loven udkom, maa jeg næsten formode, at der er en saadan Indretning og jeg vil derfor yderligere henstille til det ærede Udvalg, om dette ikke er tilbøieligt til at undersøge dette Forhold nøie, og hvis der maatte befindes at være en Fattiges Kasse paa Frederiksberg, foreslaa, at ogsaa den Indtægt, som vil komme af de frederiksbergske Hunde, maa blive henlagt til de Fattiges Kasse der. Hvad endelig Kjøbenhavn angaar, maa man tidt beklage, at der ikke er nogen fri Fattigtasse der, hvor der aabenbart i allerhøjeste Grad trænges til den. Jeg vil derfor henstille, om Udvalget ikke vil tage under Overveielse, om det ikke kunde sættes ind i Loven, at naar der en Gang bliver oprettet en fri Fattigtasse i Kjøbenhavn, skal den kjøbenhavnske Hundeskat tilfalde den. Det kan godt være, at det, set fra et juridisk Standpunkt, vil være noget monstrøst at sætte den Slags Bestemmelser ind i Loven, men jeg synes ikke, at man skal være bange derfor. Skal det imidlertid anses for at være altfor monstrøst, vilde jeg gjerne rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om han antager, at naar der en Gang bliver en fri Fattigtasse i Kjøbenhavn — det anser jeg rigtig nok kun for et Tidsspørgsmaal — vil Hundeskatten i Kjøbenhavn — det kan selvfølgelig kun være en Antagelse — kunne blive henlagt til den fri Fattigtasse. — Jeg skal dernæst gaa over til § 6, som handler om, at Vænehunde og andre Hunde, som al deres Tid ere indespærrede baade Dag og Nat — det maa jo særlig gjælde Pladshunde — skulle være fritagne for Skat. Jeg kan ikke indse Andet, end at Begyndelsen af § 6 er et Brud paa hele den Grundtanke, der gaar gennem Loven, thi Grundtanken

er jo ganske i Almindelighed at lægge Skat paa alle Hunde; der tages ikke Hensyn til, om de gjøre Skade eller Gavn ere fredelige eller krigeriske, men Grundtanken er i Almindelighed at beskatte Hundene. Naar man altsaa nu fritager Vænehunde, Pladshunde og andre Hunde for Skat, kommer man ind paa en ganske anden Grundtanke. Man kommer da, saavidt jeg kan skjønne, ind paa den Grundtanke, at de Hunde, som ere saaledes stilledede i Tilværelsen, at de ikke kunne gjøre Fortræd, skulle være fri for Skat, men saa synes jeg, at man ogsaa burde fritage de Hunde, der ikke ville gjøre Fortræd. Der er mangfoldige løsgaaende Hunde, der ere saa skikkelige, at de ikke gjøre en Kat Fortræd, som man siger, og det betyder her et Menneske. Skal der altsaa sættes en Præmie paa den tvungne Dyd, at en Vænehund er skikkelig, fordi den ikke kan gjøre Skade, saa bør der ogsaa sættes en Præmie paa den frivillige ved Selvbeherkskelse enhvervede Dyd, som bevirker, at andre Hunde af sig selv ere skikkelige. Muligt er man gaaet ud fra, at Vænehunde bør fritages for Skat, fordi de gjøre Nytte, men det tror jeg er fuldstændig illusorisk. Sagen er, at naar der er Tyve og ondskabssulde Mennesker, som ville gjøre Fortræd, saa skulde de nok sørge for at gjøre det i en passende Afstand fra Vænehunden. Der er desuden ogsaa et andet Synspunkt, hvorfra man maa se den Sag. Man maa ogsaa stille sig paa Hundenes Standpunkt. Det var blevet mere og mere almindeligt i de senere Aar at affasse Vænehunde. Jeg kan hufte fra min Barndomstid, at der snart ikke er nogen Gaard paa Landet, uden at der var en og somme Tider to Vænehunde, men Tidens humane Bestræbelser have ogsaa gjort sig gjældende i den Retning, at det bliver mere og mere almindeligt ikke at binde sine Hunde, og det er sikkert imod Hundens Natur at være bunden. Vi, der have havt Ophold paa Landet, kjende fra mange jævnlige Nætter, hvorledes Vænehundens Luden og Hulen har opvakt bebrøvelige Lanter hos os og gjort det vanskeligt for os at falde i Søvn. Hvis nu Vænehunde fritages for Skat, vil det have den Indflydelse, at der bliver mange flere Vænehunde end nu. Der er mange, der ikke have saa fin en Følelse, at de jo, for at slippe for